

KOLOZSVÁRI ÁLLAMI MAGYAR SZÍNHÁZ
TEATRUL MAGHIAR DE STAT CLUJ
HUNGARIAN THEATRE OF CLUJ

ESziK vagy isszák?

edukatív színházi különóra

IFJÚSÁGI PROGRAM
2015/2016 évad

A színházi különóráról

Célunk, hogy az oktatási programban résztvevők szociálisan érzékeny színházszeretőkké és -értőkké váljanak. Az előadásokhoz kapcsolódó foglalkozások felkészítik a résztvevőket az előadásokra, valamint segítik őket a színházi élmény feldolgozásában.

A csomagonkénti négy-hat foglalkozás és két-három színházi előadás alatt a csoportok fogódzókat kapnak ahhoz, hogy a későbbi színházi eseményeket önállóan is elemezhessek.

A színházpedagógiai tevékenység olyan alternatív tanítási módszer, amely – az iskolák igényeit figyelembe véve – fejleszti a résztvevők általános műveltségét és közösségben való felelősségvállalását.

Különböző, a mindennapjainkat érintő problémaköröket végigjáró

oktatási csomagokat ajánlunk kolozsvári és Kolozsvár környéki kisiskolások, középiskolások, egyetemi hallgatók és felnőtt nézőink számára.

Egy-egy oktatócsomag négy-hat foglalkozást (a színházban vagy – igény szerint – az oktatási intézményekben 3-4 nappal előadások előtt és után)

és a kolozsvári színház repertoárjából 2-3 előadást foglal magában.

Biztosítjuk az előadások előtti és utáni tevékenységek levezetését, illetve az előadásokon való részvétel megszervezését.

Egy-egy foglalkozás időtartama: 90 perc.

Az oktatási csomagok az ajánlott időpontokon kívül is igényelhetőek; ütemezésük előzetes egyeztetés alapján megismételhető.

Oktatóink

Előadások előtti, felkészítő foglalkozások

KOCSIS TÜNDE

rendező, drámapedagógus

Előadások utáni, feldolgozó foglalkozások

A Babeş–Bolyai Tudományegyetem,
Magyar Szociológia és Szociális Munka Intézet
szociális munka szak oktatói:

DÁVID-KACSÓ ÁGNES

pszichológus, egyetemi adjunktus

BERSZÁN LÍDIA

szociális munkás, egyetemi docens

LÁSZLÓ ÉVA

pszichológus, egyetemi adjunktus

BERSZÁN ISTVÁN

író, irodalom- és gyakorláskutató, egyetemi docens

A Babeş–Bolyai Tudományegyetem,
Magyar Irodalomtudományi Intézet,
Magyar nyelv és irodalom tanszék vezetője

Ki az én barátom?

célcsoport: általános iskolások

A DZSUNGEL KÖNYVE (április 16.) | A KÉTBALKEZES VARÁZSLÓ (május 8.)

A csomag ára: 20 ron.

Jelentkezési határidő: április 13.

Éliás Tóbiás és Maugli is barátokat keres. Igaz barátságok pedig bárhol szülehetnek. Egy lakónegyedi lakás gyerekszobája éppúgy alkalmas rá, mint a villanypóznákkal teli városrész. Ha hiszel a mesében, ha megvéded a barátodat, ha bízol benne akkor is, amikor már mindenki kételkedik abban, hogy ő tényleg igazi varázsló, ha kiállsz mellette akkor is, amikor az egész „farkasfalka” kitagadja őt, igazi barát vagy.

Az előadásokon és az azokhoz kapcsolódó foglalkozásokon ezekről a barátság-próbákról, a mese fontosságáról, saját dzsungeljeinkről beszélgetünk. És persze sokat fogunk játszani is!

Az oktatócsomag időpontjai:

- április 14., csütörtök, 15.30 – 17.00: felkészítő tevékenység A DZSUNGEL KÖNYVE előadásra
- április 16., szombat, 19.00: A DZSUNGEL KÖNYVE
- április 21., csütörtök, 15.30 – 17.00: feldolgozó tevékenység A DZSUNGEL KÖNYVE előadás után
- május 5., csütörtök, 15.30 – 17.00: felkészítő tevékenység A KÉTBALKEZES VARÁZSLÓ előadásra
- május 8., vasárnap, 11.00: A KÉTBALKEZES VARÁZSLÓ
- május 12., csütörtök, 15.30 – 17.00: feldolgozó tevékenység A KÉTBALKEZES VARÁZSLÓ előadás után

A hovatartozás dilemmái

célcsoport: egyetemi hallgatók

AMERIKA (április 18.) | POUR TOUJOURS (MINDÖRÖKKÉ) (május 4.) | HULLÁMTÖRÉS (május 26.)

A csomag ára: 30 ron.

Jelentkezési határidő: április 12.

Karl Rossmann arra kényszerül, hogy elhagyja otthonát. Idegen környezetben kell új életet kezdenie. Egyetemistaként legtöbbször ugyanezt éljük át. Kolozsvár sokunk számára olyan (volt), mint a kafei Amerika: nagy lelkesedéssel és várárázással léptük át a szabad világ kapuját, de hamarosan felismertük annak – vagyis az oly nagyon vágyott „Amerikának” – a határait, útvesztőit és veszélyeit.

A hovatartozás dilemmái oktatáscsomagot egyetemisták számára állítottuk össze azt remélve, hogy az előadás szereplőinek tapasztalatai által rákérdezhetünk arra, hogy honnan érkeztünk és hová térünk vissza, hogy egy közösség tagjaként milyen döntéseket hozunk, milyen szerepeket vállalunk. A foglalkozások célja, hogy megvizsgáljuk a kisvárosunkat, saját Amerikánkat. Azt, ahogyan a hétköznapjainkban ünnepeľjük az életet.

Az oktatáscsomag időpontjai:

- április 13., szerda, 15.30 – 17.00: felkészítő tevékenység az AMERIKA előadásra
- április 18., hétfő, 19.00: AMERIKA
- április 20., szerda, 15.30 – 17.00: feldolgozó tevékenység az AMERIKA előadás után
- május 3., kedd, 15.30 – 17.00: felkészítő tevékenység a POUR TOUJOURS (MINDÖRÖKKÉ) előadásra
- május 4., szerda, 19.00: POUR TOUJOURS (MINDÖRÖKKÉ)
- május 6., péntek, 15.30 – 17.00 óra: feldolgozó tevékenység a POUR TOUJOURS (MINDÖRÖKKÉ) előadás után
- május 24., kedd, 15.30 – 17.00: felkészítő tevékenység a HULLÁMTÖRÉS előadásra
- május 26., csütörtök, 20.00: HULLÁMTÖRÉS
- május 30., hétfő, 15.30 – 17.00: feldolgozó tevékenység a HULLÁMTÖRÉS előadás után

* A hovatartozás dilemmái oktatáscsomag azok számára is elérhető, akik nem tudnak a csomag összes tevékenységen részt venni.

Mélypontok és kiutak: különórák felnőtteknek

SUTTOGÁSOK ÉS SIKOLYOK (április 12.) | CARAVAGGIO TERMINAL (április 24.) |

POUR TOUJOURS (MINDÖRÖKKÉ) (május 4.)

A csomag ára: 30 ron.

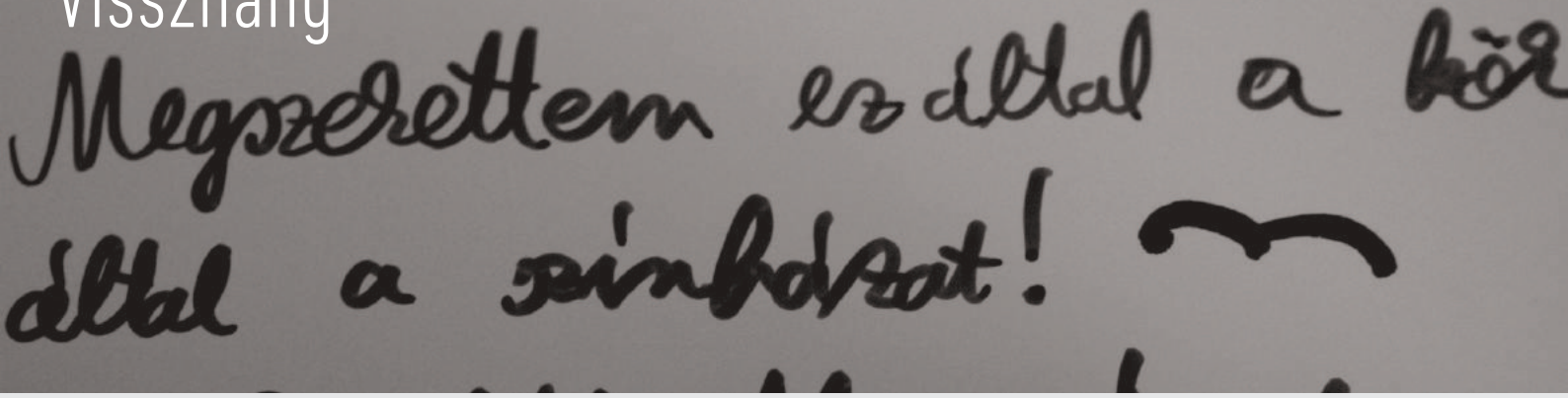
Jelentkezési határidő: április 7.

A pedagóguscsomagunk tevékenységein több résztvevő kérte, hogy indítsunk olyan csomagot, ahová elhívhatják barátait, ismerőseiket. A felnőttcsomagot erre a kérésre állítottuk össze. A foglalkozásokra a rendszeres színházba járókat, de azokat is várjuk, akik most ismerkednek az előadásainkkal. A felkészítő és feldolgozó tevékenységeken az elvárásainkról, a színházi élmény befogadásáról és annak hatásáról, a színházzal és az önmagunkkal való kapcsolatunkról beszélgetünk. És természetesen a látott előadásokról.

Az oktatócsomag időpontjai:

- április 8., péntek, 16.00 – 17.30: felkészítő tevékenység a SUTTOGÁSOK ÉS SIKOLYOK előadásra
- április 12., kedd, 20.00: SUTTOGÁSOK ÉS SIKOLYOK
- április 18., hétfő, 16.00 – 17.30: feldolgozó tevékenység a SUTTOGÁSOK ÉS SIKOLYOK előadás után
- április 22., péntek, 16.00 – 17.30: felkészítő tevékenység a CARAVAGGIO TERMINAL előadásra
- április 24., vasárnap, 20.00: CARAVAGGIO TERMINAL
- április 26., kedd, 16.00 – 17.30: feldolgozó tevékenység a CARAVAGGIO TERMINAL előadás után
- május 13., péntek, 16.00 – 17.30: felkészítő tevékenység a POUR TOUJOURS (MINDÖRÖKKÉ) előadásra
- május 14., szombat, 19.00: POUR TOUJOURS (MINDÖRÖKKÉ)
- május 17., kedd, 16.00 – 17.30 óra: feldolgozó tevékenység a POUR TOUJOURS (MINDÖRÖKKÉ) előadás után

Visszhang

BODÓ MÁRTA: ESZIK IS, ISSZÁK IS

Színház-órákat tartanak a kolozsvári színházban Edukatív színházi különórák „fedőnévvel”.

Célja a színházi/színházra/színházzal nevelés. Kíváncsivá tesz. A foglalkozásokat elsősorban diákoknak szánják, de idén a pedagógusoknak is felkínáltak egy csomagot. Bekérezem. A résztvevők valamennyien pedagógusok: óvónő, középiskolai és egyetemi tanár, pályakezdő és gyakorlottabb, nő és férfi.

Az első foglalkozást Kocsis Tünde vezeti, drámapedagógiai és pszicho-, bibliodramás eszközöket bevetve elsősorban hangulatilag, mozgásokkal, játékosan próbál felkészíteni az elfogadás/elutasítás témakörrel meghirdetett „csomag” egészére meg az adott előadásra, ami a Kafka-műből készült Amerika. A résztvevők még kicsit egymást is szokva, „kóstolgatva” a bevezető másfél óra alatt bepillanthatnak befogadó/elutasító önmagukba, abba, hogyan is működnek ezek az erők bennük, mit/kit utasítanak el, netán próbálnak megváltoztatni...

Maga az előadás a nagyszínpadon megépített stúdióban zajlik. Kafkához méltóan meglehetősen kilátástalan, sötét képet rajzol a világról. A látottakat feldolgozni Berszán István egyetemi tanárral ül össze a csapat. Jól átgondolt kérdések mentén közösen gondolkodunk a látottakról. Tovább gondoljuk. Jó ez.

Jó ez? Mire is? Arra, hogy a saját zárt világunkból kilépni tanítson. Egy kis nyitottságra. Pedagógusnak elengedhetetlen kellék. De másnak is hasznos. Arra is jó, hogy mások másféle élményét, látásmódját halljam, értsem, el- és befogadjam. Esetleg ütköztessenem az enyémmel. Ezáltal magamról is tanuljak valamit. Mert miért azt láttam meg az előadásban? Miért az a mozzanat vonzott, a másik meg miért taszított? Miközben a mellettem ülőt egészen más, vagy ugyanaz a mozzanat egészen másként érintette. Azáltal, hogy egy ilyen élményt beenged az ember, megengedőbb lesz, még önmagával szemben is. Sokkal több árnyalatot lát immár! Többet ért az előadásból, még akkor is, ha azt hitte, hogy ő már szakavatott színházlátogató. Hogy már minden rejtett célzást megért, kiolvas az előadásból, azonnal. Nos, én most ezt tanultam meg. És ez jó nekem.

Játéktér, 2016. február

KOCSIS TÜNDE: MENNYEI DOBOZOK

– *Tudsz játszani?*

– *Tudok.*

– *És szeretsz is?*

– *És szeretlek is.*

Fodor Ákos: Tündérpárbeszéd

Elképzelek sok-sok dobozt és egy többé-kevésbé folyamatosan zajló dobozolási munkálatot. Nem, nem! – ez nem Örkény Tóték-jelenete, csupán egy hasonlat, amelyet az ismeretszerzés és -tárolás kapcsán képzeltem el. Dobozolom nap mint nap a történéseket, az információkat, az engem ért impulzusokat, miközben ezek az évek során felhalmozódnak, és amolyan emlékdobozként szervesülnek testemben, tudatomban és lelkemben – meghatározva jelenkori énemet és „milyenségemet”. Ha valami tabu számomra, akkor azt a dobozt nagyon lezárom, leragasztom, lekötöm, és nem nyúlok hozzá, legfeljebb csak ha valami erős hatás ér ezzel kapcsolatban... A legtöbb dobozt ugyan nem ragasztom le, de számomra jól látható módon, hol vastagabb és nagyobb, hol halványabb és kisebb betűkkel – gyakran akaratlanul is –, címkézem őket. Ezek a hol lassabb, hol gyorsabb ütemben gyarapodó tudásdobozok biztonságérzetet adnak, ezek bölcsességem alapkövei, de egyben előítéleteim is ezek által vannak. Magamtól ritkán veszem elő őket, sokszor úgy gondolom, hogy „kész vagyok” velük: bizonyos témákkal, személyekkel, eseményekkel. Tudom, hol a helyük, mi a szerepük az életemben, „tisztában vagyok velük”. Ez önbizalmat, sőt önteltséget is ad nekem. Az a gyanúm, és kissé a félelmem, hogy ha majd nagyon sok ilyen dobozom nagyon erősen címkézett és zárt lesz, akkor annyira előítéletes és zárkózott leszek, hogy mindent és mindenkit unni fogok és lenézek, ezek miatt pedig én leszek unalmas, egyhangú és gőgös.

Belátom, ez a dobozos hasonlat nem valami eredeti, de kicsit mégis közelebb visz ahhoz, amit vallok, és amit gyakorlok, hogy az előbbieket minél inkább elkerüljem. Szem előtt tartom ugyanis azt a meggyőződésemet, hogy az önismeret(i tevékenységek) nyitottságra, éberségre, fejlődésre készítet(nek) és emlékezetes élményt nyújt(anak). Elég sok ideje álmodom ilyesmiről, mint ez az ifjúsági program – más néven oktatási csomag –, de azt remélni sem mertem, hogy egyszer csak konkrét formát, kellemes küllemet kap és igazi meglepetést okozva – néhány munkatársam mellett –, pont az én ölembé pottyan. Lényegében ez egy ajándékcsomag, amelynek tartalma kifogyhatatlanul varázslatos, izgalmas, mozgalmas és üdítő – s ezt minden egyes foglalkozáson újra és újra érzem. Érezteti velem az a tucat fiatal, aki sokszor már alig néhány perc után képes megnyílni és személyisége, valamint figyelmes, kreatív jelenléte által gazdagítani és színesíteni ezt az alkalmi közösséget és tevékenységet.

Alapvetően önismereti foglalkozások ezek, amelyekben drámapedagógiai eszközöket használok. A fiatalokat bizonyos drámajátékok, feladatok során megnyitom egy téma felé, amely téma majd az általuk megnézendő előadás sajátos kontextusában jobban kibontakozik. Túlnyomó részt tudatos, racionális „feldolgozása” ennek a témának az előadások megnézése után megvalósuló beszélgetéseken zajlik.

Mindezek előtt én arra figyelek, hogy a 90 perces időkeret alatt folyamatosan és „szelíden”, de provokáljam a fiatalokat arra, hogy mindenki (valamennyire, illetve annyira amennyire akarja vagy tudja) kibontsa az adott témának a saját magában hordott „dobozát”, majd hol érzelmi, hol gondolati síkon – többnyire csoportos vagy páros feladatok, játékok által, de mindig az egyén szintjére visszatérve – új és új oldalról, különböző mélységben és „megközelítési módban” nézze, boncolja, ízlelje azt.

Ezeken a foglalkozásokon nincs minősítés: se a játékokat, se az improvizációkat, se egymást nem pontozzuk, nem kell megfelelni. Se nekem, se (egy)másnak. Minden úgy jó, ahogy éppen történik, mindenki úgy teljes, ahogy van. Ez a kiindulópont, az alaphang ahhoz, hogy alázattal közelítsünk mindenhez. Alázattal, hiszen egyenlők vagyunk abban, hogy mindenki máshol tart az életével, a kapcsolataival, saját magával – mindenki annyira egyedi és összetett, vagyis „más” és másként működik, hogy mindenféle rangsorolás hiba (volna). Nekem pedig a másság megismer(tet)ése, amennyiben lehet: megért(et)ése és végül elfogad(tat)ása – ezáltal a személyiség bővülése, fejlődése – a fontos, és az, hogy kíváncsivá tegyem őket az előadásokra.

Azt szoktam kérni, hogy mindenki csak saját nevében (a témával kapcsolatban megélt saját régi és új, foglalkozásbeli tapasztalatainak a fényében) fogalmazza meg következtetéseit, meglátásait (ha vannak), hogy hiteles és érvényes legyen számára. A „tapasztalatdobozaink” a javunkat, a boldogulásunkat szolgálják, de akkor töltik be igazán szerepüket, ha az önreflexió gesztusa által a dobozok tartalma folyamatosan bővül, változik, fejleszt minket, s ezáltal életünket, életminőségünket. Ezt csinálja a színház is: az előadás „dobozokat nyit ki”, néha akár szétver egy-egy ilyen dobozt vagy teljesen újakat hoz létre, átcímkezt, megbolygat vagy éppen megnyugtat és megerősít valamiben.

Lehetőséget szeretnék teremteni a fiataloknak, hogy kibontsák egy-egy dobozukat, és úgy menjenek haza, hogy az a tematikus doboz tartalmasabb és bármikor könnyen nyitható legyen, a társakat minősítő dobozok is színesebbé váljanak és mindenki picit mindig megerősödjön abban, hogy a nyitottság, az egymásra figyelés, a személyes dolgok, az élmények, a tapasztalatok megosztásával történő érdembeli kommunikáció, és nem utolsósorban a kreativitás és a játék nyomán (az egymással és önmagunkkal) való találkozás – változatossá, tartalmassá, széppé és örömtelivé varázsolja az időt.

Ezek nagy szavak, kérem, csak azt fogadják és higgyék el, ami a fiatalok szövegeiből igazolódik. A többi elérendő, megvalósítandó cél marad számomra. Amikor pedig a korosztályuknak megfelelő foglalkozás is indul, jöjjenek: „Nyissunk, bontsunk, dobozoljunk”!

A Kolozsvári Állami Magyar Színház évadismertető újsága, 2015. december

RÉSZTVEVŐK VISSZAJELZÉSEI

A találkozások ráébresztettek, hogy mennyire közel áll a SZÍNHÁZ a HÉTKÖZNAPOKHOZ.

Csaba

Ez jó volt! Megismertem: másokat, magamat, mások nézőpontjait különböző témák kapcsán. FUN!!!

Kikapcsolódtam, elgondolkodtam, érdekesek voltak a témák.

Robi

Sok különböző ember is alkothat kőkemény csoportot.

Kitűnő élmény volt ez.

Zoárd

Más szemszögből mutatták be nekünk a világot és akár fel is készítettek arra, hogy mi vár ránk a jövőben.

Igazán megismertük az emberek magatartását.

Boboi

Manapság a fiatalok nem igazán tekintik a színházat fontos elemnek az életükben. Az ehhez hasonló foglalkozások segíthetnek a színházi előadások népszerűsítésében, hiszen mindegyik egyedi és annyira interaktív, hogy egyszerűen nem lehet megenni őket. Emellett még általános műveltségünket is bővítik a tevékenységek.

Matyi

Ezek a foglalkozások csapatépítő jellegűek és segítenek jobban megismerni másokat, de önmagunkat is.

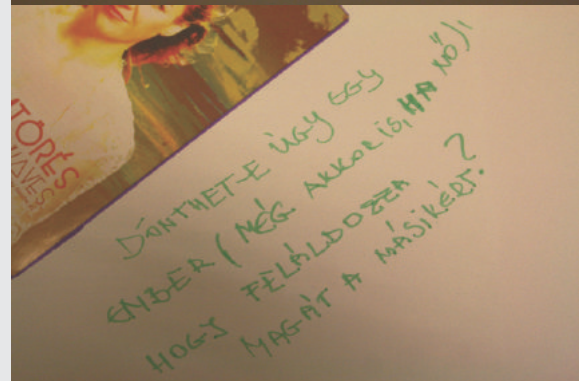
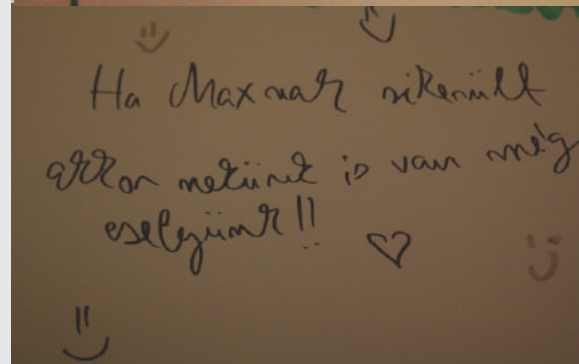
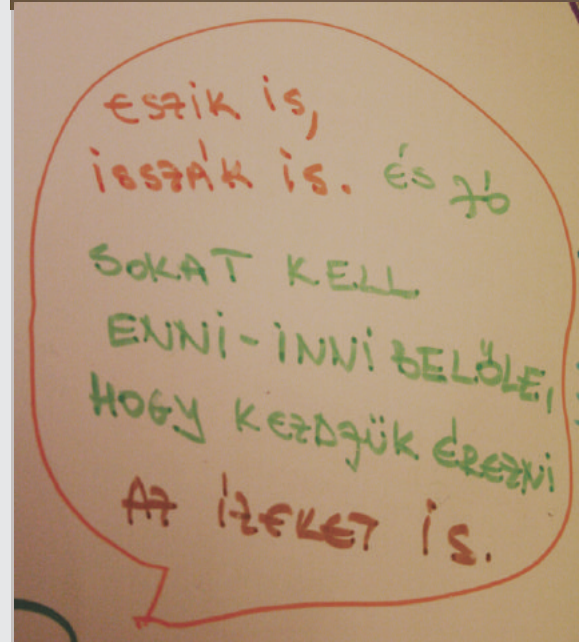
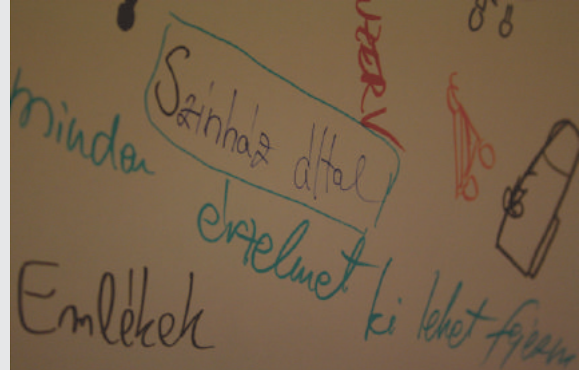
Szerintem ilyen foglalkozásokról sokkal több dolgot megtanulhatunk, mint pár értelmetlen tantárgyból az iskolában.

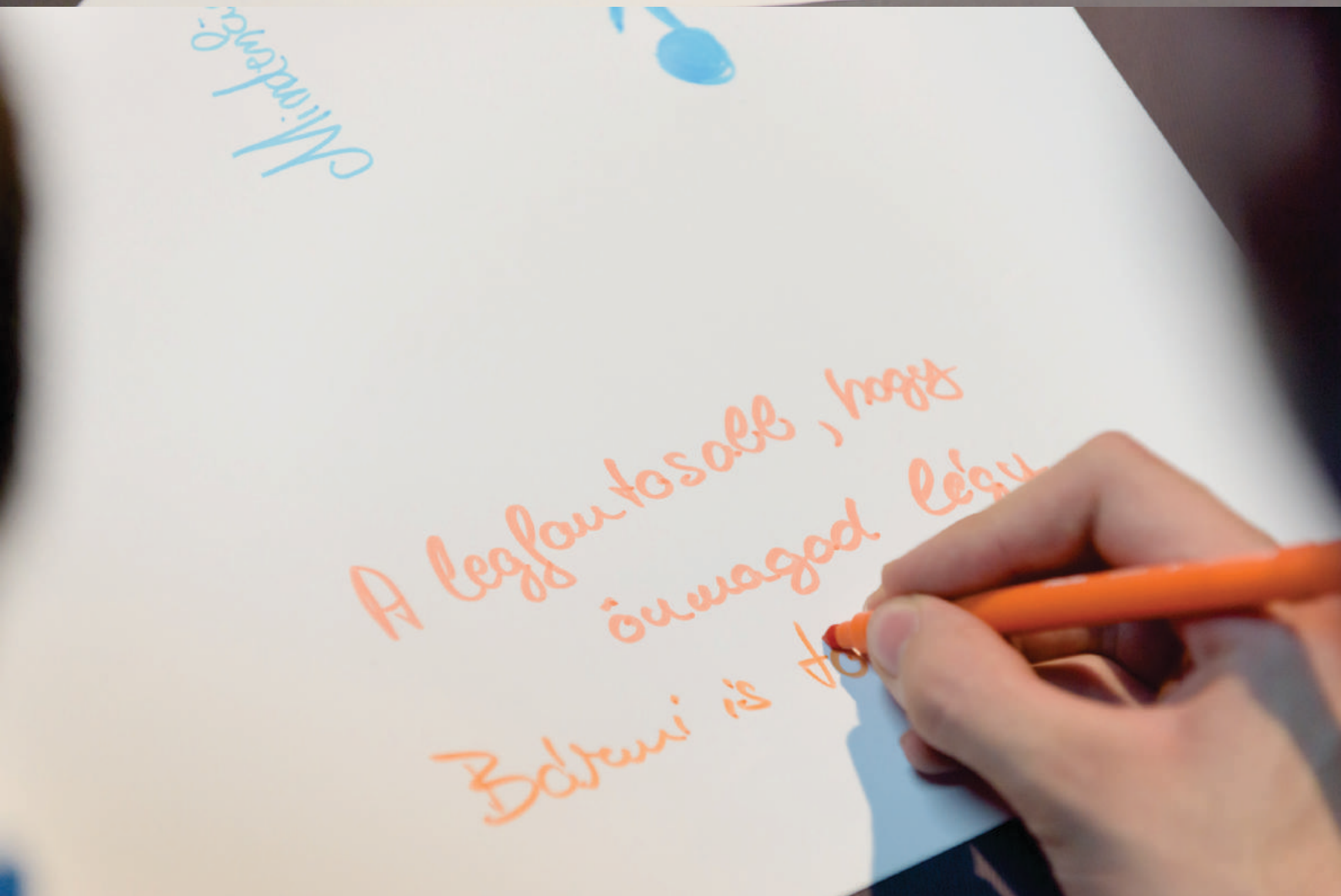
Eszti

Kifejezhettük saját gondolatainkat. Véleményt nyilváníthattunk.

A játékok kimozdítottak a komfortzónánkból.

Bori

Jelentkezni e-mailen (katalin.deak@huntheater.ro)
vagy telefonon (0751876271). Érdeklődni ugyanitt.

